

[Miljøministeren]

der giver mulighed for at sammenligne risikoen fra a-kraftværker med de risici, vi alle er udsat for i vor daglige tilværelse. Det førnævnte tal viser imidlertid, at risikoen for det enkelte menneske ved at bo lige op ad et a-kraftværk er forsvindende i forhold til andre risici.

Til risikobilledet hører imidlertid, at et reaktorhavari i de mest usandsynlige tilfælde – under hensyntagen til gennemførelsen af beredskabsmæssige foranstaltninger til beskyttelse af befolkningen – umiddelbart kan forårsage nogle hundrede dødsfald og i flere årtier en svagt øget dødelighed på grund af kræft og andre sygdomme i den berørte befolkning som helhed samt en svag stigning i antallet af arveligt betingede skader hos denne befolknings efterkommere.

Ved radioaktiv landforurening kan langsigtede foranstaltninger komme på tale i form af midlertidig fraflytning af de mest forurenede områder, oprensning i bebyggede områder og restriktioner for landbrugsproduktion. Sandsynligheden for, at et uheld giver anledning til radioaktiv landforurening, er dog meget lille, da radioaktiv landforurening kun vil forekomme ved meget store uheld.

Miljøstyrelsens redegørelse er som nævnt baseret på udenlandske erfaringer om sikkerheden på a-kraftværker. Redegørelsen behandler også lovgivningen på det nukleare område i Danmark tillige med godkendelsespraksis og byggeerfaringer i lande, som Danmark normalt sammenligner sig med. På denne baggrund finder styrelsen, at a-kraft kan anvendes i Danmark på samme høje sikkerhedsmæssige niveau, som kendes fra lande med erfaring i anvendelse af a-kraft.

III. Miljøstyrelsens vurdering af elværkernes salthorstundersøgelser

Miljøministeriet og energiministeriet modtog i juni 1981 Elkrafts og Elsams rapport: »Deponering af højaktivt affald fra danske kernekraftværker«, som omhandler det forundersøgellesarbejde, der er udført i 1979–80 til belysning af mulighederne for betryggende deponering af højaktivt affald i danske salthorste.

I forudsætningerne for undersøgelserne betoner elværkerne, at feltundersøgelserne har til formål at skaffe materiale for projek-

tering af og sikkerhedsbedømmelse af deponeringsanlæg til højaktivt affald, men at materialet ikke vil omfatte detaljerede specifikationer og data for et bestemt anlæg i en udpeget horst.

Blandt feltundersøgelserne er der i Morshorsten blevet udført to dybe saltboringer ned til ca. 3.400 meter under terræn. I borehullerne er gennemført geofysiske målinger for at kortlægge forholdene omkring borehullerne.

Anlægsteknisk er undersøgt mulighederne for etablering af såvel et dybhulsanlæg som et skaktmineanlæg. Elværkerne har valgt dybhulsanlægget som den foretrukne udformning af et deponeringsanlæg, og dette er lagt til grund for de sikkerhedsmæssige vurderinger.

Fælles for de to skitserede anlæg er, at de skal kunne rumme det højaktive affald fra et a-kraftprogram på 6.000 megawatt elektrisk effekt under en driftstid på 25 år. Det brugte brændsel forudsættes oparbejdet og omdannet til glasmasse, svarende til ca. 700 kubikmeter glas for hele programmet. Før deponering i salthorsten anbringes glasmassen i tykvæggede stålbeholdere. Affaldet tænkes mellemklaget over jorden 40 år efter udtagningen af reaktoren.

Ved fremsendelsen af rapporten til miljøministeriet udtaler elværkerne, at denne sammen med en række delrapporter indeholder dokumentation for, at højaktivt affald fra eventuelle kommende danske a-kraftværker kan deponeres på en efter elværkernes opfattelse betryggende måde i en salthorst i Danmark.

Miljøstyrelsens vurderingsgruppe har dels vurderet, om det rent anlægsteknisk vil være muligt at etablere de af elværkerne foreslåede deponeringsanlæg i Morshorsten, og dels vurderet elværkernes sikkerhedsanalyse for et deponeringsanlæg efter forsegling.

Miljøstyrelsen skønner, at det teknisk er gennemførligt med nutidig teknologi at etablere både et dybhulsanlæg og et skaktmineanlæg i en egnet salthorst.

Det væsentligste anlægstekniske problem i forbindelse med dybhulsløsningen er, at flydning af salt medfører, at borehuller gradvis indsnævres. På grundlag af foreliggende oplysninger anses dette forhold ikke at forhindre gennemførelse af en dybhulsløsning, men